

Svar (28/11 86):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Som det fremgår af mit svar på spørgsmål nr. S 191, kan jeg ikke på det foreliggende grundlag tage endelig stilling til, hvorvidt en eksport af Mercandias ro/ro-færger kræver tilladelse efter våbenlovens § 6, stk. 1.

Som det endvidere fremgår af mit svar, er jeg indstillet på hurtigt at tage stilling til spørgsmålet, når der foreligger tilstrækkelige oplysninger om de enkelte salg til udlandet, som skibsreder Per Henriksen måtte overveje at gennemføre.

Da Justitsministeriet imidlertid ikke har modtaget ansøgning om tilladelse til eksport af de nævnte skibe eller modtaget oplysninger om konkrete salg, som agtes gennemført, har Justitsministeriet ikke haft anledning til at tage stilling til spørgsmålet.

Spm. nr. S 298

Til *udenrigsministeren* (24/11 86) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Vil udenrigsministeren omgående sende ny telex til de ambassader, ministeriet tilskrev for nylig, hvorved man ødelagde Mercandias salg af nogle handelsskibe, så snart justitsministeren har fundet ud af, om skibene er handelsskibe eller skal ind under våbenloven?«

Begrundelse

Der henvises til ministeriets svar af 7. november 1986 på spørgsmål nr. S 192.

Svar (3/12 86):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Udenrigsministeriet vil selvfølgelig fortsat følge sædvanlig praksis i sagen. Hvad dette konkret indebærer, vil afhænge af, hvilken afgørelse Justitsministeriet måtte træffe, når grundlaget for en sådan afgørelse foreligger, jf. justitsministerens svar på spørgsmål nr. S 297.

Spm. nr. S 302

Til *ministeren for skatter og afgifter* (27/11 86) af:

Erenbjerg (S):

»Vil ministeren overveje at lade assurandørers indtægter omfatte af virksomhedsbeskatningen?«

Begrundelse

Nogle assurandører er i deres ansættelsesforhold pålagt at afholde udgifter til kørsel, kontorhold, annoncering, reklameartikler m.v.

Dette indebærer naturligvis, at de bliver hårdt ramt af skattereformen, hvis de ikke kan blive omfattet af virksomhedsbeskatningen.

De bliver hårdt og vel nok utilsigtet hårdt ramt, fordi de, da de skal afholde ikke uvæsentlige erhvervsudgifter, jo naturligvis vil opnå en relativt høj bruttoindkomst med derfor følgende høj trækprocent.

Modsat vil de, hvis de ikke omfattes af virksomhedsbeskatningen, kun kunne opnå et fradrag på 50 pct. af de faktiske udgifter.

Svar (4/12 86):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Reglerne i den nye virksomhedsskattelov, der har virkning fra og med indkomståret 1987, kan anvendes af skattepligtige personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed. Skattepligtige, der er ansat som lønmodtagere, vil som altovervejende hovedregel ikke kunne anvende virksomhedsordningen.

Der kan dog forekomme undtagelser fra denne hovedregel. Det gælder i visse tilfælde, hvis erhvervelsen af en A-indkomst forudsætter afholdelse af væsentlige driftsomkostninger, f.eks. til leje af erhvervslokaler, til antagelse af lønnet medhjælp og til indsats af væsentlige driftsmidler eller af kapital i øvrigt. Det er dog altid en forudsætning, at de nævnte driftsomkostninger efter deres art og omfang ligger væsentligt ud over, hvad der er sædvanligt i lønmodtagerforhold.

Det beror på en konkret vurdering, om en lønmodtager i givet fald kan anvende virksomhedsordningen. Der kan derfor ikke gives et generelt tilsagn om at inddrage f.eks. assurandørers indtægter under virksomhedsordningen. En assurandør, der driver sit kontor for egen regning og herunder er ansvarlig for en del af lønudgifterne, vil dog efter omstændighederne kunne anvende virksomhedsordningen.